

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru aprobarea Acordului de împrumut (SAFE) între Uniunea Europeană și România, semnat la București, la 12 mai 2026 și la Bruxelles, la 20 mai 2026 și la 21 mai 2026

Analizând propunerea legislativă pentru aprobarea Acordului de împrumut (SAFE) între Uniunea Europeană și România, semnat la București, la 12 mai 2026 și la Bruxelles, la 20 mai 2026 și la 21 mai 2026, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr. Plx.520/22.07.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D640/22.07.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea are ca obiect aprobarea Acordului de împrumut (SAFE) între Uniunea Europeană și România, semnat la București, la 12 mai 2026 și la Bruxelles, la 20 mai 2026 și la 21 mai 2026.

2. Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Acordul de împrumut reprezintă un instrument juridic prin care statul român, prin Ministerul Finanțelor, își asumă obligații financiare pe plan internațional, urmând ca, printr-un act normativ cu putere de lege, România să își exprime consimțământul de a deveni parte la acesta.

Procedura legislativă aplicabilă în ceea ce privește adoptarea unei astfel de legi are specificul dat de faptul că, potrivit art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007, **numai Guvernul** este autorizat să angajeze în numele și în contul statului român obligații de natura datoriei publice guvernamentale, **și numai prin Ministerul Finanțelor**.

Prin urmare, numai Guvernul, în calitate sa de titular al dreptului de inițiativă legislativă, prevăzut de art. 74 alin. (1) din Constituție, poate propune Parlamentului adoptarea legii prin care România își exprimă consimțământul de a deveni parte la Acordul de împrumut, și numai prin intermediul unui proiect de lege inițiat de Ministerul Finanțelor.

Această competență exclusivă a Guvernului este derivată din rolul său constituțional de **asigurare a politicii interne și externe a țării**, consacrat de art. 102 alin. (1) din Constituție, similar competenței sale exclusive în ceea ce privește elaborarea anuală a proiectului bugetului de stat și pe cel al asigurărilor sociale de stat, și nu poate fi partajată cu celelalte subiecte cu drept de inițiativă legislativă - deputații, senatorii sau cetățenii, în condițiile art. 74 alin. (1) din Constituție.

Avem în vedere faptul că, fiind vorba de un instrument care angajează pe plan internațional statul român, Acordul de împrumut este legat intrinsec și de politica externă, domeniu rezervat de Constituție puterii executive.

Competențele puterii executive în acest domeniu nu pot fi redimensionate, nu pot constitui obiect de aranjament între autorități și nu pot fi decât cele care le-au fost atribuite prin Legea fundamentală.

Prin urmare, din interpretarea sistematică a normelor Constituției, prin coroborarea acestora, rezultă că dreptul de a iniția demersul legislativ și de a promova actul normativ, prin care România se îndatorează pe plan internațional, aparține **în exclusivitate puterii executive**, deputații, senatorii sau cetățenii neavând o astfel de competență.

În acest sens, Legea fundamentală nu cuprinde nicio normă prin care Parlamentului, ca organ reprezentativ al poporului român, să îi fie conferite competențe în stabilirea priorităților pe planul politicii externe.

De altfel, art. 72 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, prevede că, pentru exprimarea consimțământului **României** de a deveni parte la un acord internațional, se întocmesc **proiecte de legi, și nu propuneri legislative.**

În concluzie, exercitarea de către deputați, senatori sau cetățeni a dreptului de inițiativă legislativă cu privire la o astfel de lege, este contrară Constituției, întrucât nici dispozițiile art. 74 alin. (1), dar nici cele ale art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală care se referă atât la proiecte de lege, cât și la propuneri legislative, nu pot fi interpretate decât în coroborare cu celelalte dispoziții constituționale, cu care, împreună, formează un tot unitar.

5. În plus, semnalăm faptul că proiectul **nu este însoțit** de textul Acordului de împrumut în **limba oficială și în traducere oficială** în limba română, nefiind, astfel, întrunite cerințele art. 72 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTE
[REDACTED]
Florin IORDACHE
[REDACTED]

București
Nr. 696/27.07.2026